

Korsdøden betyder...

*Jesu korsdød betød
for Dietrich Bonhoeffer
»æreløs lidelse«. –
Bonhoeffer blev
hængt den 9. april
1945.*

Den 9. april 1945 blev den tyske teolog Dietrich Bonhoeffer hængt efter særlig ordre fra en af nazi-styrets ledere, Heinrich Himmler. Bonhoeffer var da 39 år. Det er 55 år siden på den dag Israelsmissionens årsmødegudstjenester fejres i Skjern og omegn år 2000. Det er også dagen hvor Danmark blev besat af Tyskland for 60 år siden.

Inden Bonhoeffer blev likvideret af nazisterne, havde han skrevet bogen »Efterfølgelse«. Om kristne og kristenlivet, ja! Men også om den Jesus som i foråret omkring år 30 blev korsfæstet – lidt yngre end Bonhoeffer, velsagtens

I bogen »Efterfølgelse« siger Bonhoeffer bl.a.:

»Jesus Kristus skal lide meget og vrages. Dette »skal« hører med til Guds forjættelse. Det må til, for at Skriften må opfyldes. At lide og blive vraget er ikke det samme. Jesus kunne jo være den fejrede Kristus også i sin lidelse. Hele verdens medlidenhed og beundring kunne jo følge ham i lidelsen. Lidelsen som tragedie kunne have rummet sin egen værdi, sin egen ære og værdighed. Men Jesus er den i lidelsen vragede Kristus. Dermed er lidelsen berøvet enhver værdighed og ære. Der skal være æreløs lidelse. At lide og blive vraget, det er det sammenfattende udtryk for Jesu kors. Korsdøden betyder at lide og dø som vraget og udstødt!»

At Jesus i sin lidelse og død er den *vragede*, er apostelen Peter inde på i sit første brev. Om Jesus siger han:

»Kom til ham, den levende sten, som blev vraget af mennesker, men er udsøgt og kostbar for Gud« (1 Pet 2,4).

Peter døde også martyrdøden – ifølge kristen tradition i 60'erne. Korsfæstet som sin Herre, men med hovedet nedad.

Som den vragede og forkastede er Jesu død æreløs lidelse. Dog: den vragede er den »udsøgte«, den forkastede er den »kostbare« – i Guds øjne.

Paulus – han blev ifølge traditionen halshugget i 60'erne – taler om et gældsbevis som vi mennesker er ejere af. Dette gældsbevis tog den korsfæstede Jesus med op på sit kors. Han fjernede det ved at nagle det til korset (Kol 2,14).

Ved sin æreløse lidelse og død. Alt sammen set i opstandelsens lys. Og det er noget der gælder alle.

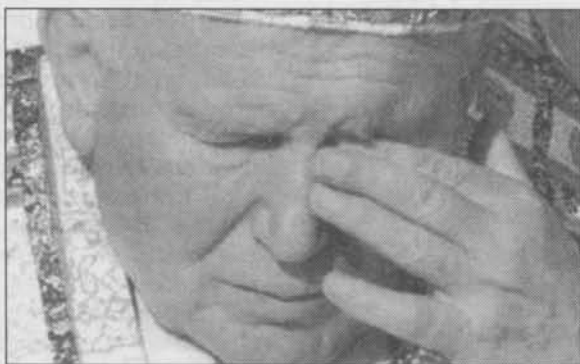
Da Bonhoeffer den 9. april 1945 blev ført ud for at henrettes, sagde han: »Dette er afslutningen. For mig er det begyndelsen til livet.«

Stærke ord af en 39-årig der ellers havde livet foran sig.

Han havde *livet* i den korsfæstede Jesus. I Jesu æreløse lidelse.

Så meget kan man have når det går op for en hvad korsdød betyder. Jesu død på korset, altså. Kai Kjær-Hansen

Pavebesøget i Israel

Endelig nåede den rejsende pave Johannes Paul II til Israel.

Den 21. marts landede pave Johannes Paul II i Ben Gurion-lufthavnen efter et kort besøg i Jordan. Ved velkomstceremonien gjorde han det »rigtige«, nemlig at tiltale Israels præsident Ezer Weizman som »Mr. President«. Det undlod pave Paul IV, da han ved velkomstceremonien i 1964 under sit besøg henvendte sig til den daværende israelske præsident Shazar. Og mens Paul IV i 1964 ikke foretog et besøg på Yad Vashem, har Johannes Paul II et sådant besøg på programmet. Et besøg på dette mindemuseum over nazitidens ofre har naturligvis en stor signalværdi.

Meget er sket mellem Vatikanet og Israel siden 1964. Johannes Paul II har som den første pave beskrevet antisemitismen som en synd mod Gud. Han er den første pave der har refereret til det jødiske folk som kristendommens »ældre broder«. Og de diplomatiske forbindelser mellem Vatikanet og Israel er blevet etab-

leret under ham som pave.

Selv betegner paven sit besøg i Israel som en pilgrimsfærd han i mange år har længtes efter at komme ud på. Men omgivelseme, både de jødiske og de palæstinensiske, vil spejde efter politiske signaler som de hver for sig kan bruge.

Ved velkomstceremonien opfordrede paven jøder, kristne og muslimer til at samarbejde for fred og retfærdighed i Mellemøsten. Han nævnte også betydningen af at de tre monoteistiske religioner indgår i dialog med hinanden.

Han nævnte også Jesus Kristus ved navn et par gange. Det manglede da også bare!

Han nævnte ikke at jøder har brug for Jesus til frelse. Det forbyder etiketten ved ceremonier af den slags!

Så det må vi andre sige – og støtte messianske jøder til at sige det i dagligdagens Israel.

Kai Kjær-Hansen